

Prelaadi kiri (4. juuni 2017)

"Nagu viimane Üldkongress on meile meelde tuletanud, omab perekond juba viimased kümme aastat silmapaistvat kohta Kiriku ning seetõttu ka Prelatuuri prioriteetide seas. Nende ridadega soovin taaskord lühidalt peatuda sel kiireloomulisel ja vajalikul apostolaadil."

14.06.2017

Armsad: kaitsku Jeesus mu poegi ja tütreid!

Nagu viimane Üldkongress on meile meelde tuletanud,[1] omab perekond juba viimased kümme aastat silmapaistvat kohta Kiriku ning seetõttu ka Prelatuuri prioriteetide seas. Nende ridadega soovin taaskord lühidalt peatuda sel kiireloomulisel ja vajalikul apostolaadil.

On ilmne, et paljud inimesed näevad tänapäeval mehe ja naise liitu kui üht mudelit paljude teiste seast või isegi peavad küsitavaks arhailiseks kontseptsiooniks seda, mis on olnud Jumala plaan. Kõigest hoolimata peame end täitma lootusega: perekonda puudutav tõevalgus on kirjutatud inimese südamesse Jumala poolt ja seepärast tee tõe juurde on ja alati saab olema avatud keset tormi.

Iga perekond ühes oma agaruse ja pingutusega ühiselt edasi liikuda, „kannab edasi maailma

peremeheliku valitseja ülesannet, mis ulatub tagasi Jumala lepinguni mehe ja naisega.”[2] Selle tõe üle mõtiskledes meenuvad püha Josemaria sõnad: „Kristlase ülesanne on uputada kuri hea üleküllusesse. See ei tähenda negatiivsete kampaaniate korraldamist ega ka kõigele vastu olemist. Vastupidi: elada jaatavalt, täis optimismi, nooruslikkust, rõõmu ja rahu. Olla mõistvad kõigiga: Kristuse järgijatega ja nendega, kes on Ta hüljanud või kes ei tunne Teda üldse. Kuid mõistmine ei tähenda tagasitõmbumist või ükskõikseks jäämist vaid aktiivne olemist.”[3]

Ärgem kaotagem rahu ja energiat kaeveldes raskuste üle, millele paljud perekonnad ja niisamuti ka perekond kui institutsioon on sunnitud vastu astuma. Püüdkem kristlikku perekonda kaitsta ja edasi aidata tugevuse ja professionaalse lähenemisega – see on midagi, mis ei

ole ainult meie asi, vaid kuulub Jumalale ning praegustele ja tulevatele põlvedele.

Perekond ja abielu on tee pühadusele. „Sa naerad, sest ütlen, et sul on „kutsumus abielule” ? – Sul on see: täpselt nii, kutsumus.”[4]

Kutsumus pühadusele, mis on õnn. Perekond on armastuse sünnipaik; see on esimene koht meie elus, kus Jumala armastus saab tajutavaks ning mis on üle sellest, mida me suudame või ei suuda korda saata: „Meie armastame, sest tema on meid enne armastanud.” (1Jh 4:19).

Emadus ja isadus ütleavad meile, kes igaüks meist on: Jumala kingitus, Armastuse vili. Lugematute raskuste kiuste, mis võivad pereelus tekkida, teades, et igaüks meist ja ka teised on kingitus Jumalalt, aitab meil teisi enam armastada. Ja ühiskond vajab pidevalt seda tingimusteta armastust.

Rohkem, kui varasematel aegadel, näeme me täna kõikidel elutasanditel seda, kui pakiliselt vajalik on abistada suurtes raskustes olevaid perekondi. Inimene pole sündinud teadmiseга, kuidas olla ema ja isa, abikaasa; seda tuleb ise õppida ja aidata selles ka teisi abikaasasid ja vanemaid. Perekonnad, mis aitavad teisi perekondi! Selle kogemusega, mille perekonna elu meile annab, saame me saame me tõhusalt kaasa aidata selles määratu suures halastustegude valdkonnas, milleks on harimatu õpetamine. Kui palju on võimalik loomulikult ja ilma „õppetundi” andmata teha ära selleks, et valmistada hästi ette abielusid ning toetada äsja abiellunuid või neid, kelle abielus on rasked ajad! Pealegi võib mõnikord see raskustes perekond olla just kellegi oma teist; siis on aeg avada oma süda ja lasta end aidata selle sama loomulikkusega, millega teie olete teisi aidanud.

Mõelge suure südamega ka sellele, kuidas aidata neid, kes on nõ „ebatavalises olukorras”. Paavst Franciscus on kinnitanud, et kiriku õpetus ei muutu;^[5] kuid ta kannustab meid paremini hoolt kandma nende vendade ja õdede eest, kes vajavad, et neid saadetakse lähemalt vastuvõtliku ja eristamisvõimelise pilguga, mis aitab neil neid olukordi Jumala armu abil ületada.

Vaadake Jeesuse dialoogi Samaaria naisega (vt Jh 4:1-45). See naine, olgugi, et ta oli Jumalast kaugel, hakkas palvetama ilma, et ta sellest ise arugi oleks saanud; ta hakkas rääkima Jumalaga, kes oli tulnud temaga kohtuma ja kes tasapisi näitas talle tema senist elu selle tõelises valguses. Samaaria naine ei jää oma haavaga üksi: ta seisab samas kõige armastavama pilgu ees, mille omanikuks on „julgustuse Jumal, kes julgustab meid igas meie

ahistuses” (vrd. 2Kor 1:3-4). Issand kutsub meid olema kõigile neile inimestele – hoolimata meie väiksusest ja isiklikust viletsusest – tema läheduse ja lohutuse edasiandjad.

Igal juhul on oluline, et me „jõuaksime kohale varem”. „Kellegi armastama õppimine ei ole midagi sellist, mida saaks improviseerida... Tegelikuses valmistub iga inimene abieluks juba sünnist saadik.”[6] Ma tuletan teile meelde, et noortele suunatud apostolaarsetes tegevustes on hea rääkida apostelliku tsölibaadi ilust ning ühes sellega ka kutsumusest luua kristlik perekond, lähenedes loovalt kihluse ja abielu erinevatele aspektidele:[7] perekondade tunnistused; perekoolituse kursused vallalistele, konverentsid, filmid, lugemismaterjal; tegevused vanematele koolides; koostöö koguduses, selliste vaba aja tegevuste

organiseerimine, mis võiksid anda
tõuke tulevastele kristlikele
abieludele, jne.

Need teie seast, kes vastutavad
otsesemalt koolitustegevuste eest,
peaksid mõtisklema selle üle, et iga
perekonna parenemine omab
ühiskonnas mitmekordistuvat mõju.
Kristliku abielu atraktiivsus on
nakkav: „Nende tunnistuse läbi, nagu
ka nende sõnade kaudu, räägivad
perekonnad teistele Jeesusest,
annavad edasi usku, äratavad janu
Jumala järele ning näitavad
Evangeeliumi ilu.”[8]

Usaldagem see selge ja määratu
perekondlik pingutus Püha Vaimu
vaiksele ja viljakale tegutsemisele.

Õnnistan teid kogu oma
armastusega,

Rooma, 4. juuni 2017, Nelipüha

[1] *Pastoraalkiri*, 14.02.2017, nr 21-31

[2] Paavst Franciscus. *Audients*,
02.09.2015

[3] Püha Josemaria. *Vagu*, nr 864

[4] Püha Josemaria. *Tee*, nr 27

[5] Vrd. Paavst Franciscus. Apostellik
Ekshortatsioon *Amoris laetitia*
(19.03.2016), nr 300

[6] Paavst Franciscus. *Apostellik*
Ekshortatsioon Amoris laetitia
(19.03.2016), nr 208.

[7] Vrd *Pastoraalkiri*. 14.02.2017, nr
25

[8] Paavst Franciscus. *Amoris laetitia*,
nr 184

dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-4-juuni-2017/ (07.08.2025)